

BEČKI MAJSTORSKI KURSEVI

Bečki majstorski kursevi nude osobito nadarenim mladim umjetnicima iz čitavog svijeta jednu mogućnost usavršavanja kod međunarodno poznatih učitelja i vodećih umjetnika.

Osobito je vrijedno što će se moći suočiti s problemima izvođenja (interpretacije) glazbe koja je nastala na austrijsko-njemačkom kulturnom području Bečki majstorski kursevi nude svojim studentima prvoklasnu poduku i prostor za vježbanje u konzervatoriju grada Beča, koji udovoljava svim uvjetima moderne prakse poduke.

Opće upute

Sudionici mogu biti mladi umjetnici do 35 godina i ta starosna dob je ograničena za aktivne sudionike, dok za slušače nema ograničenja u godinama. Vođa kursa će odrediti nakon malog ispita tko će biti aktivni sudionik. Aktivni sudionici moraju prijaviti svoja djela sekretarijatu 4 tjedna prije početka kursa. Za svaki kurs bit će tjedno 20 sati poduke. Sudionici nakon završetka primaju jednu diplomu.

Istovremeno s prijavnim formularom treba poslati 900 aust. šilinga i to najkasnije do 15. svibnja. Konto Nr. 576931 österr. Volksbanken AG, A-1090 Wien, Peregringasse 3.

Poduke se održavaju na konzervatoriju u Johannesgasse 4a, Wien.

M. M.

ODLIČNA MAJA BAKRAČ

Maja Bakrač nas je posjetila i priredivši značajan recital u Dvorani kulture, prikazala jedinstveni pijanistički talent koji na čudesan način sjedinjuje tehniku i muzikalnost.

Izabrala je program s velikim zahtjevima za pijanistu i odsvirala zadivljujuće prirodno i jako uvjerljivo.

Bachov »Talijanski koncert« zahtijeva lakoću igre, kontrapunkta i brzine, bez pauze do posljednjeg takta, zahtijeva osjećajnost pijaniste u drugom stavku, a prvi stavak je sam po sebi veliko iskušenje. Mlada pijanistica ispunila je sve zahtjeve čisto i muzikalno.

Težina Beethovenove sonate zahtijeva zrelost zajedno s transcendentnom izvedbom, u kojoj se izbjegavaju mnogobrojni problemi i teži ravnoteži zvuka. Rješenje Maje Bakrač je zadivljujuće. Prikazala je ozbiljnost, kontrolu i poznavanje muzičke radnje i pobijedila ih odlično za nekog koji ima samo 23 godine. Djelo je jasno pročitano, maštovito obojeno i jako dobro odsvirano.

Ova sonata je monumentalno djelo klavirske literature i ova mlada pijanistica je prodrila u njezine tajne sa zadivljujućom nevinošću. Da se živo ne sjećam Marte Argerich, također jako mlade, koja je hrabro ponudila savršenu interpretaciju istog djela, mogla bih reći, da se Maja Bakrač nalazi sama u krugu izabranih. No, zbog usporedbe moram uzviknuti: jako je dobra samo joj nedostaje još malo živosti i autoritativnosti! (Strašno je teško uspoređivati, jer se napada individualnost). Prva izvedba »Balkanskih plesova« jugoslavenskog skladatelja Marka Tajčevića, otkrila nam je kompozitora ritmičkog jezika i fantastičnog zvuka. Izvedba pijanistice spretno je otkrila promjenu karaktera svakog plesa, razmećući se bezbrojnim pijanističkim figurama.

Ističući zadivljujuće tehničke mogućnosti, Maja Bakrač je odsvirala »Španjolsku rapsodiju« F. Liszta, prekrasnu radi kontinuiteta ideja, poletno, bez zastajkivanja.

Maja Bakrač je zreli pijanist, s ogromnom perspektivom i velikim ciljevima.

Zelimo joj da s velikim uspjesima nastavi pijanističku karijeru. U međuvremenu, dobro došla u naše krajeve!

Por *Aida Bonelli de Diaz*

Listin *DIARIO*, 5 de Julio de 1986.

Prevela sa španjolskog prof. Jagoda Radovanović

PRIKAZI

LUKAČIĆ — Zbornik radova, Zagreb, 1987.

Zaista se može reći da hrvatski ranobarokni skladatelj Ivan Marko Lukačić odnosno njegova glazba doživljava u ovo naše vrijeme svoju renesansu. Sve je započelo prije pedesetak godina kada je Dragutin Plamenac objavio *Odabrane motete* I. M. Lukačića i time zapravo našoj javnosti otkrio njegovo ime i djelo. Kako je sve teklo dalje kroz ovih pedeset godina može se naći na više mjesta u knjizi — zborniku o kojemu je ovdje riječ, osobito u prilogu Nikole Mate Rošića *Redovnički lik Ivana Marka Lukačića u svjetlu novih podataka*.

Koncem 1985. (3—9. studenog) u povodu 400. obljetnice Lukačićeva rođenja Provincija sv. Jeronima franjevaca konventualaca i Institut za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu organizirali su znanstveni skup i prigodne koncerte posvećene Lukačiću. Ove znanstveno-umjetničke manifestacije održane su u Šibeniku, Lukačićevu rodnom gradu, u Splitu — u gradu Lukačićeva glazbeničkog i redovničkog djelovanja i u Zagrebu — našoj metropoli, sjedištu Provincije reda kojemu je pripadao i Institut za crkvenu glazbu jer je Lukačić samo crkvenu glazbu skladao i izvodio. Zanimljivo je da su organizatori (Provincija) pismeno ponudili i našoj najvišoj znanstvenoj ustanovi — Akademiji znanosti i umjetnosti — da sudjeluje kao suorganizator ili na neki drugi način u znanstvenom skupu i komemoraciji ovako značajne obljetnice »oca hrvatske glazbe«. Akademija nije niti odgovorila na pismo. U Inicijativni odbor za obilježavanje obljetnice ušli su Alojzije Litrić, Ljudevit Maračić i Nikola Rošić — sa strane konventualaca, Izak Špralja — sa strane Instituta za crkvenu glazbu a Lovro Županović — sa strane »nezavisnog« svijeta hrvatske glazbene znanosti i umjetnosti. U Organizacijski odbor uz navedene još su ušli Željko Lončar, Imakulata Malinka i Ennio Stipčević.

Sve je počelo u Šibeniku 3. studenog u svetištu sv. Nikole Tavelića koncertom Lukačićeve glazbe u izvedbi zagrebačkog komornog sastava *Collegium pro musica sacra*. Sutradan 4. studenog u Splitu je održan znanstveni skup u prostorijama Splitske bogoslovije; ovaj dio proslave završen je u crkvi sv. Frane na Obali — tamo gdje je Lukačić živio, umro i gdje počiva — koncertom *Collegiuma*. Splitski tisak je opširno pisao i o simpoziju i o koncertu. Nakon nekoliko dana (8. i 9. studenog) proslava Lukačićeva jubileja prenesena je u Zagreb. »I valja odmah reći, ovdje nije pobudila toliko zanimanje i oduševljenje kao na jugu.« Predavanja održana u Splitu ponovljena su i u Zagrebu, a pridodana su još i druga; *Collegium* je i opet održao koncert Lukačićeve glazbe u zagrebačkoj katedrali i u crkvi Svetoga Duha. U kronici događanja u Zborniku nije spomenuto svečano primanje za sve sudionike simpozija u Nadbiskupskom dvoru.

U ožujku ove godine (1987.) izišao je u Zagrebu *LUKAČIĆ — zbornik radova znanstvenog skupa održanog u povodu 400. obljetnice rođenja Ivana Marka Lukačića*. Uredio ga je Ljudevit Maračić. Najprije je donesen s programnog listića program znanstvenog skupa u Zagrebu 8. i 9. studenoga. Držim da je trebalo donijeti i program skupa u Splitu — jer nisu bili posve identični. Zatim je donesen uvodni govor fra Alojzija Litrića, ondašnjeg provincijala Hrvatske provincije franjevaca konventualaca, te pozdrav zagrebačkog nadbiskupa kardinala Franje Kuharića i završna riječ dr. Bonaventure Dude, dekana Teološkog fakulteta u Zagrebu. U Splitu je u ime odsutnoga nadbis-